

5329

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου **378**

31 Μαρτίου 2003

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Εναρμόνιση της Εθνικής Νομοθεσίας προς την Οδηγία 2002/26/Ε.Κ. της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 75/16-3-2002) «για την καθιέρωση τρόπων δειγματοληψίας και μεθόδων ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο των μέγιστων περιεκτικότητων ωχρατοξίνης Α στα τρόφιμα»..... 3

6. Τα Π.Δ. 284/1988 και 543/1989 «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών» (Φ.Ε.Κ. 128 και 165/Α/1988 και 229/Α/1989).

7. Την απόφαση 1078204/927/0006 Α/6-8-1992 «Περιορισμός Συλλογικών Οργάνων του Υπουργείου Οικονομικών» των Υπουργών Προεδρίας και Οικονομικών» (Φ.Ε.Κ. 517/Β/1992).

8. Την 1100383/1330/Α0006/31-10-2001 Κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών «Καθορισμός αρμοδιοτήτων των Υφυπουργών Οικονομικών» (Φ.Ε.Κ. 1485/Β/2001).

9. Τις διατάξεις του άρθρου 29Α του Ν. 1558/1985 (Φ.Ε.Κ. 137/Α/1985) όπως το άρθρο αυτό προστέθηκε με το άρθρο 27 του Ν. 2081/1992 (Φ.Ε.Κ. 154/Α/1992) και αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 παρ. 2^ο του Ν. 2469/1997 (38 Α) και το γεγονός ότι από την παρούσα απόφαση δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Εγκρίνουμε την απόφαση αριθ. 519/2002 του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου η οποία ελήφθη κατά τη συνεδρίαση της 23/1/2003 και η οποία έχει ως εξής:

**ΓΕΝΙΚΟ ΧΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΑΝΩΤΑΤΟ ΧΗΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

Εγκρίνουμε την εναρμόνιση της Εθνικής Νομοθεσίας προς την Οδηγία 2002/26/Ε.Κ. της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 75/16-3-2002) «για την καθιέρωση τρόπων δειγματοληψίας και μεθόδων ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο της μέγιστης περιεκτικότητας ωχρατοξίνης Α στα τρόφιμα», ως εξής:

Άρθρο 1

Η παρούσα απόφαση εναρμονίζει την Εθνική Νομοθεσία προς την Οδηγία 2002/26/ΕΚ της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 75/38/16.3.2002) «για τη καθιέρωση τρόπων δειγματοληψίας και μεθόδων ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο της μέγιστης περιεκτικότητας ωχρατοξίνης Α στα τρόφιμα».

Άρθρο 2

Οι δειγματοληψίες που διενεργούνται για τον επίσημο έλεγχο της μέγιστης περιεκτικότητας των τροφίμων σε ωχρατοξίνη Α, πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις μεθόδους που περιγράφονται στο Παράρτημα Ι της παρούσας Απόφασης.

Άρθρο 3

Η εργαστηριακή παρασκευή των δειγμάτων και η χρησιμοποιούμενη μέθοδος ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο της μέγιστης περιεκτικότητας σε ωχρατοξίνη Α στα τρόφιμα, ανταποκρίνονται στα κριτήρια που περιγράφονται στο Παράρτημα ΙΙ της παρούσας απόφασης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

**ΤΡΟΠΟΙ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟ ΕΛΕΓΧΟ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΩΧΡΑΤΟΞΙΝΗ Α
ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ**

1. Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Τα δείγματα που προορίζονται για τον επίσημο έλεγχο της περιεκτικότητας των τροφίμων σε ωχρατοξίνη Α, λαμβάνονται σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που αναφέρονται κατωτέρω. Τα συνολικά δείγματα που λαμβάνονται κατά τον τρόπο αυτό θεωρούνται ως αντιπροσωπευτικά των παρτίδων. Η συμφωνία των παρτίδων, όσον αφορά τις μέ-

Αριθ. 519/2002

(3)

Εναρμόνιση της Εθνικής Νομοθεσίας προς την Οδηγία 2002/26/Ε.Κ. της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 75/16-3-2002) «για την καθιέρωση τρόπων δειγματοληψίας και μεθόδων ανάλυσης για τον επίσημο έλεγχο των μέγιστων περιεκτικότητας ωχρατοξίνης Α στα τρόφιμα».

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**

Εχοντας υπόψη:

1. Το έγγραφο της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του Γενικού Χημείου του Κράτους αριθ. 5303/18-12-2002.

2. Τις διατάξεις του άρθρου 1 (παρ. 1, 2 και 3) του Ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου» (Φ.Ε.Κ. 34/Α/1983) όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 6 του Ν. 1440/1984 «Συμμετοχή της Ελλάδος στο Κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στο Κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ανθρακός και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού ΕΥΡΑΤΟΜ» (Φ.Ε.Κ. 70/Α/1984) καθώς και το άρθρο 65 του Ν. 1892/1990 (Φ.Ε.Κ. 101/Α/1990).

3. Το εδάφιο δ της παρ. 8 του άρθρου 6 του Νόμου 4328/1929 (Φ.Ε.Κ. 272/Α/1929) «Περί συστάσεως Γενικού Χημείου του Κράτους», όπως αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 6 του άρθρου 11 του Νόμου 2343/95, (Φ.Ε.Κ. 211/Α/11-10-1995).

4. Το άρθρο 4 του Διατάγματος της 31^{ης} Οκτωβρίου 1929 «Περί κανονισμού της λειτουργίας και των εργασιών του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου» (Φ.Ε.Κ. 391/Α/1929).

5. Το άρθρο 1 του Νόμου 115/1975 «Περί τροποποίησης διατάξεων τινών του Ν. 4328/1929» (Φ.Ε.Κ. 172/Α/1975).

γιστες περιεκτικότητες που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 466/2001 προσδιορίζεται σε συνάρτηση με τις περιεκτικότητες που διαπιστώνονται στα δείγματα εργαστηρίου.

2. Ορισμοί

Παρτίδα: αναγνωρίσιμη ποσότητα τροφίμου η οποία παραδίδεται σε μία αποστολή και η οποία διαπιστώνεται από την αρμόδια αρχή ότι παρουσιάζει κοινά χαρακτηριστικά, όπως προέλευση, ποικιλία, είδος συσκευασίας, συσκευαστής, αποστολέας ή σήμανση.

Υποπαρτίδα : συγκεκριμένο τμήμα μιας μεγάλης παρτίδας που έχει επιλεγεί για να εφαρμοστεί η μέθοδος δειγματοληψίας στο εν λόγω συγκεκριμένο τμήμα. Κάθε υποπαρτίδα πρέπει να διαχωρίζεται φυσικά και να μπορεί να ταυτοποιηθεί.

Στοιχειώδες δείγμα : ποσότητα υλικού που λαμβάνεται από ένα μόνο σημείο της παρτίδας ή της υποπαρτίδας.

Συνολικό δείγμα : το άθροισμα όλων των στοιχειωδών δειγμάτων που έχουν ληφθεί από την παρτίδα ή την υποπαρτίδα.

3. Γενικές διατάξεις

3.1. Προσωπικό

Η δειγματοληψία πρέπει να πραγματοποιείται από επιφορτισμένα για τον σκοπό αυτό άτομα, σύμφωνα με τις ισχύουσες σχετικές διατάξεις.

3.2. Προϊόν από το οποίο λαμβάνονται δείγματα

Κάθε προς ανάλυση παρτίδα αποτελεί αντικείμενο ξεχωριστής δειγματοληψίας. Σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις που προβλέπονται στο παρόν παράρτημα, οι μεγάλες παρτίδες πρέπει να υποδιαιρούνται σε υποπαρτίδες, οι οποίες πρέπει να αποτελούν το αντικείμενο ξεχωριστής δειγματοληψίας.

3.3. Προφυλάξεις

Κατά τη διάρκεια της δειγματοληψίας και της προετοιμασίας των δειγμάτων, πρέπει να λαμβάνονται προφυλάξεις, προκειμένου να αποφευχθεί οιαδήποτε αλλοίωση, η οποία μπορεί να τροποποιήσει την περιεκτικότητα σε ωχρατοξίνη Α, να επηρεάσει τις αναλύσεις ή την αντιπροσωπευτικότητα του συνολικού δείγματος.

3.4. Στοιχειώδη δείγματα

Στο μέτρο του δυνατού, πρέπει να λαμβάνονται στοιχειώδη δείγματα σε διαφορετικά σημεία της παρτίδας ή της υποπαρτίδας. Κάθε παρέκκλιση από τον κανόνα αυτό πρέπει να επισημαίνεται στα πρακτικά.

3.5. Παρασκευή του συνολικού δείγματος

Το συνολικό δείγμα λαμβάνεται με τη συνένωση των στοιχειωδών δειγμάτων.

3.6. Παρασκευή ομοίων εργαστηριακών δειγμάτων

Τα όμοια εργαστηριακά δείγματα για την ανάλυση, τα οποία προορίζονται για σκοπούς ελέγχου, για άσκηση προσφυγής ή για λόγους διαίτησας λαμβάνονται από το ομογενοποιημένο συνολικό δείγμα παρουσία εκπροσώπων των Αρμοδίων Υπηρεσιών, οι οποίες είναι επιφορτισμένες με τον επίσημο έλεγχο τροφίμων.

Τα όμοια εργαστηριακά δείγματα συσκευάζονται, σφραγίζονται, σημαίνονται και αποθηκεύονται όπως προβλέπεται στα σημεία 3.7 και 3.8 του παρόντος παραρτήματος. Συντάσσεται σχετικό πρακτικό, το οποίο υπογράφεται από τα άτομα που παρίστανται στη λήψη των όμοιων εργαστηριακών δειγμάτων. Κατά τα λοιπά, τα δείγματα για άσκηση προσφυγής ή διαίτησας εξετάζονται σύμφωνα με τις ισχύουσες σχετικές διατάξεις.

3.7. Συσκευασία και αποστολή των δειγμάτων

Κάθε δείγμα τίθεται σε έναν καθαρό περιέκτη, από αδρανές υλικό, ο οποίος παρέχει την κατάλληλη προστασία του δείγματος έναντι οιαδήποτε παράγοντα επιμόλυνσης και από οποιαδήποτε βλάβη που μπορεί να προκύψει κατά τη διάρκεια της μεταφοράς. Πρέπει να λαμβάνονται επίσης όλες οι αναγκαίες προφυλάξεις για να αποτραπεί κάθε αλλοίωση της σύνθεσης του δείγματος, η οποία μπορεί να επέλθει κατά τη διάρκεια της μεταφοράς ή της αποθήκευσης.

3.8. Σφράγιση και σήμανση των δειγμάτων

Κάθε επίσημο δείγμα σφραγίζεται στον τόπο της δειγματοληψίας και αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

Για κάθε δειγματοληψία, πρέπει να συντάσσονται πρακτικά δειγματοληψίας, τα οποία καθιστούν δυνατή την αναγνώριση, χωρίς αμφισβήτηση, της παρτίδας από την οποία έχει ληφθεί το δείγμα και πρέπει να αναγράφεται η ημερομηνία και ο τόπος δειγματοληψίας, καθώς και κάθε άλλη συμπληρωματική πληροφορία, η οποία μπορεί να αποβεί χρήσιμη για τον αναλυτή.

4. Ειδικές διατάξεις

4.1. Διαφορετικοί τύποι παρτίδων

Τα προϊόντα διατροφής δύνανται να τίθενται σε εμπορία χύμα, σε εμπορευματοκιβώτια, ή σε ατομικές συσκευασίες (σάκοι, συσκευασίες λιανικής πώλησης κλπ.). Ο τρόπος δειγματοληψίας μπορεί να εφαρμοστεί στις διαφορετικές μορφές συσκευασίας, με τις οποίες διατίθενται στην αγορά τα εν λόγω προϊόντα.

Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων που προβλέπονται στα σημεία 4.3, 4.4 και 4.5 του παρόντος παραρτήματος, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αναφορά για τη δειγματοληψία των παρτίδων που τίθενται σε εμπορία σε ατομικές συσκευασίες (σάκοι, συσκευασίες λιανικής πώλησης κ.λ.π.), ο ακόλουθος τύπος:

$$\text{Συχνότητα δειγματοληψίας (ΣΔ)}_n = \frac{\text{Βάρος της παρτίδας} \times \text{Βάρος του στοιχειώδους δείγματος}}{\text{Βάρος του συνολικού δείγματος} \times \text{Βάρος μιας ατομικής συσκευασίας}}$$

- Βάρος : εκφράζεται σε kg

- συχνότητα δειγματοληψίας (ΣΔ) : αριθμός *n* ατομικών συσκευασιών που παρεμβάλλονται μεταξύ της λήψης δύο στοιχειωδών δειγμάτων (τα δεκαδικά ψηφία στρογγυλεύονται στον αμέσως επόμενο ακέραιο αριθμό).

4.2. Βάρος του στοιχειώδους δείγματος

Το βάρος του στοιχειώδους δείγματος είναι περίπου 100 γραμμάρια, εκτός και αν το βάρος του δείγματος ορίζεται διαφορετικά στο παρόν παράρτημα. Σε περίπτωση παρτίδων που συνίστανται σε συσκευασίες λιανικής πώλησης, το βάρος του στοιχειώδους δείγματος εξαρτάται από το μέγεθος της συσκευασίας λιανικής πώλησης.

4.3. Γενική σύνοψη του τρόπου δειγματοληψίας για τα σιτηρά και τις σταφίδες

Πίνακας 1 : Υποδιαίρεση των παρτίδων σε υποπαρτίδες, ανάλογα με το προϊόν και το βάρος της παρτίδας

Προϊόν	Βάρος της παρτίδας (σε τόνους)	Βάρος των υποπαρτίδων ή αριθμός υποπαρτίδων	Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων	Βάρος συνολικού δείγματος (kg)
Σιτηρά και Προϊόντα σιτηρών	≥1 500	500 τόνοι	100	10
	>300 και < 1500	3 υποπαρτίδες	100	10

	≥ 50 και ≤ 300	-	10-100 ⁽¹⁾	1-10
	< 50			
Σταφίδες	> 15	15-30τόνοι	100	10
(κορινθιακή, ξανθή σταφίδα και σουλτανιά)	< 15	-	10-100 ⁽²⁾	1-10

(¹) Ανάλογα με το βάρος της παρτίδας - Βλέπε πίνακα 2 του παρόντος παραρτήματος.

(²) Ανάλογα με το βάρος της παρτίδας - Βλέπε πίνακα 3 του παρόντος παραρτήματος.

4.4. Τρόπος δειγματοληψίας για τα σιτηρά και τα προϊόντα σιτηρών (παρτίδες ≥ 50 τόνων) και τις σταφίδες (παρτίδες ≥ 15 τόνων)

- Υπό την προϋπόθεση ότι οι υποπαρτίδες μπορούν να διαχωριστούν φυσικά, κάθε παρτίδα πρέπει να υποδιαιρείται σε υποπαρτίδες σύμφωνα με τον πίνακα 1. Δεδομένου ότι το βάρος των παρτίδων δεν αποτελεί πάντα ακριβές πολλαπλάσιο του βάρους των υποπαρτίδων, το βάρος των υποπαρτίδων ενδέχεται να υπερβαίνει το αναφερόμενο βάρος κατά ποσοστό έως 20%.

- Κάθε υποπαρτίδα πρέπει να αποτελεί το αντικείμενο ξεχωριστής δειγματοληψίας.

- Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων : 100. Στην περίπτωση παρτίδων σιτηρών κάτω των 50 τόνων και παρτίδων σταφίδας κάτω των 15 τόνων, βλέπε σημείο 4.5. Βάρος του συνολικού δείγματος = 10 kg.

- Αν δεν είναι δυνατή η εφαρμογή του προαναφερθέντος τρόπου δειγματοληψίας, λόγω εμπορικών συνεπειών που θα προέκυπταν από ζημία της παρτίδας (για παράδειγμα, λόγω του τύπου συσκευασίας ή των μέσων μεταφοράς), δύναται να εφαρμόζεται ένας άλλος τρόπος δειγματοληψίας, υπό τον όρο ότι η δειγματοληψία θα είναι όσο το δυνατόν πιο αντιπροσωπευτική και η μέθοδος δειγματοληψίας που εφαρμόζεται, θα περιγράφεται λεπτομερώς και θα είναι πλήρως τεκμηριωμένη.

4.5. Διατάξεις για τη δειγματοληψία σε σιτηρά και προϊόντα σιτηρών (παρτίδες < 50 τόνων) και σε σταφίδες (παρτίδες < 15 τόνων)

Για τις παρτίδες σιτηρών κάτω των 50 τόνων και για τις παρτίδες σταφίδας κάτω των 15 τόνων πρέπει να χρησιμοποιηθεί το σχέδιο δειγματοληψίας που θα περιλαμβάνει 10 έως 100 στοιχειώδη δείγματα, ανάλογα με το βάρος της παρτίδας, και το βάρος του συνολικού δείγματος που θα προκύψει θα πρέπει να είναι από 1 έως 10 kg.

Τα στοιχεία του ακόλουθου πίνακα δύνανται να χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό του αριθμού των στοιχειωδών δειγμάτων που θα πρέπει να λαμβάνονται.

Πίνακας 2 : Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται, ανάλογα με το βάρος της παρτίδας σιτηρών

Βάρος παρτίδας (τόνοι)	Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων
≥ 1	10
> 1 - ≤ 3	20
> 3 - ≤ 10	40
> 10 - ≤ 20	60
> 20 - ≤ 50	100

Πίνακας 3 : Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων που πρέπει να λαμβάνονται, ανάλογα με το βάρος της παρτίδας σταφίδας

Βάρος παρτίδας (τόνοι)	Αριθμός στοιχειωδών δειγμάτων
≤ 0,1	10
> 0,1 - ≤ 0,2	15
> 0,2 - ≤ 0,5	20
> 0,5 - ≤ 1,0	30
> 1,0 - ≤ 2,0	40
> 2,0 - ≤ 5,0	60
> 5,0 - ≤ 10,0	80
> 10,0 - ≤ 15,0	100

4.6. Δειγματοληψία στο στάδιο της λιανικής πώλησης
Η δειγματοληψία τροφίμων στο στάδιο της λιανικής πώλησης πρέπει να γίνεται, εφόσον είναι δυνατόν, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις δειγματοληψίας. Εφόσον αυτό δεν είναι δυνατόν, μπορούν να χρησιμοποιηθούν άλλες αποτελεσματικές διαδικασίες δειγματοληψίας στο στάδιο της λιανικής πώλησης, υπό τον όρο ότι εξασφαλίζεται επαρκής αντιπροσωπευτικότητα της παρτίδας στην οποία πραγματοποιείται η δειγματοληψία.

5. Αποδοχή μιας παρτίδας ή υποπαρτίδας

- Αποδοχή, εφόσον το συνολικό δείγμα είναι σύμφωνα με το μέγιστο όριο.

- Απόρριψη, εφόσον το συνολικό δείγμα υπερβαίνει το μέγιστο όριο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΣΤΑ ΟΠΟΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟ ΕΛΕΓΧΟ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΤΗΤΩΝ ΣΕ ΩΧΡΑΤΟΞΙΝΗ Α ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

1. Προφυλάξεις

Δεδομένου ότι η ωχρατοξίνη Α κατανέμεται κατά τρόπο ετερογενή, τα δείγματα πρέπει να παρασκευάζονται - και κυρίως να ομογενοποιούνται - με ιδιαίτερη επιμέλεια.

Το σύνολο του προϊόντος που παραλαμβάνεται στο εργαστήριο πρέπει να χρησιμοποιείται για την παρασκευή του προς ανάλυση δείγματος.

2. Επεξεργασία του δείγματος που παραλαμβάνεται στο εργαστήριο

Το πλήρες συνολικό δείγμα, συνθλίβεται σε λεπτομερή σωματίδια και αναμιγνύεται επιμελώς, σύμφωνα με μια μέθοδο που εξασφαλίζει αποδεδειγμένα την πλήρη ομογενοποίηση.

3. Υποδιαίρεση των δειγμάτων για μέτρα ελέγχου και άσκηση προσφυγής ή για λόγους διαίτησης

Τα όμοια δείγματα για την ανάλυση, τα οποία προορίζονται για σκοπούς ελέγχου, για άσκηση προσφυγής ή για λόγους διαίτησης, λαμβάνονται από το ομογενοποιημένο δείγμα παρουσία εκπροσώπων των Αρμοδίων Υπηρεσιών, οι οποίες έχουν την ευθύνη και είναι επιφορτισμένες με τον επίσημο έλεγχο τροφίμων.

4. Μέθοδος ανάλυσης που πρέπει να χρησιμοποιείται από το εργαστήριο και απαιτήσεις σχετικά με τον έλεγχο του εργαστηρίου

4.1. Ορισμοί

Ορισμένοι από τους πλέον διαδεδομένους ορισμούς τους οποίους τα εργαστήρια πρέπει να εφαρμόζουν, είναι οι ακόλουθοι :

Οι πλέον διαδεδομένες παράμετροι αξιοπιστίας είναι η επαναληψιμότητα και η αναπαραγωγιμότητα.

r = Επαναληψιμότητα : τιμή κάτω από την οποία είναι δυνατόν να αναμένεται ότι η απόλυτη διαφορά μεταξύ των αποτελεσμάτων δύο μεμονωμένων δοκιμών, που λαμβάνονται κάτω από συνθήκες επαναληψιμότητας (δηλαδή ίδιο δείγμα, ίδιος χειριστής, ίδιος τεχνικός εξοπλισμός, ίδιο εργαστήριο και σύντομο χρονικό διάστημα), βρίσκεται εντός των ορίων της ειδικής πιθανότητας (κατά κανόνα 95 %) και επομένως $r = 2,8 \times s_r$.

s_r = Τυπική απόκλιση, η οποία υπολογίζεται με βάση τα αποτελέσματα που λαμβάνονται υπό συνθήκες επαναληψιμότητας.

RSD_r = Σχετική τυπική απόκλιση, η οποία υπολογίζεται με βάση τα αποτελέσματα που λαμβάνονται υπό συνθήκες επαναληψιμότητας $[(s_r/\bar{x}) \times 100]$, όπου \bar{x} είναι ο μέσος όρος των αποτελεσμάτων για όλα τα εργαστήρια και δείγματα.

R = Αναπαραγωγιμότητα : τιμή κάτω από την οποία είναι δυνατόν να αναμένεται ότι η απόλυτη διαφορά μεταξύ των αποτελεσμάτων των μεμονωμένων δοκιμών, τα οποία λαμβάνονται υπό συνθήκες αναπαραγωγιμότητας (δηλαδή για το ίδιο προϊόν που λαμβάνεται από αναλυτές σε διάφορα εργαστήρια, που χρησιμοποιούν τη τυποποιημένη μέθοδο δοκιμής), βρίσκεται εντός ορισμένου ορίου πιθανότητας (κατά κανόνα 95 %) και επομένως $R = 2,8 \times s_R$.

s_R = Τυπική απόκλιση, η οποία υπολογίζεται βάση των αποτελεσμάτων που λαμβάνονται υπό συνθήκες αναπαραγωγιμότητας

RSD_R = Σχετική τυπική απόκλιση, η οποία υπολογίζεται βάση των αποτελεσμάτων που λαμβάνονται υπό συνθήκες αναπαραγωγιμότητας $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$.

4.2. Γενικές απαιτήσεις

Οι μέθοδοι ανάλυσης που χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο των τροφίμων πρέπει να ανταποκρίνονται στις διατάξεις των σημείων 1 και 2 του παραρτήματος της οδηγίας 85/591/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την καθιέρωση κοινοτικών τρόπων δειγματοληψίας και μεθόδων ανάλυσης για τον έλεγχο των τροφίμων.

4.3. Ειδικές απαιτήσεις

Εφόσον δεν προβλέπεται σε Κοινοτικό επίπεδο καμία ειδική μέθοδος για τον προσδιορισμό της περιεκτικότητας των τροφίμων σε ωχρατοξίνη Α, τα εργαστήρια είναι ελεύθερα να εφαρμόζουν τη μέθοδο της επιλογής τους, υπό τον όρο ότι πληροί τα ακόλουθα κριτήρια:

Κριτήρια επιλογής μεθόδου για τον προσδιορισμό της ωχρατοξίνη Α

Περιεκτικότητα μg/kg	Ωχρατοξίνη Α		
	RSD _r (%)	RSD _R (%)	Ανάκτηση (%)
< 1	≤ 40	≤ 60	50 έως 120
1 - 10	≤ 20	≤ 30	70 έως 110

Σημειώσεις :

• Δεν αναφέρονται τα όρια ανίχνευσης των χρησιμοποιούμενων μεθόδων, δεδομένου ότι οι τιμές που αφορούν την αξιοπιστία παρέχονται μόνο για τις συγκεντρώσεις που παρουσιάζουν ενδιαφέρον.

• Οι τιμές που αφορούν την αξιοπιστία υπολογίζονται με την εξίσωση του Horwitz:

$$RSD_R = 2^{(1 - 0,5 \log C)}$$

όπου:

- RSD_R είναι η σχετική τυπική απόκλιση που υπολογίζεται με βάση τα αποτελέσματα που ελήφθησαν υπό συνθήκες αναπαραγωγιμότητας, $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$.

C είναι το ποσοστό συγκέντρωσης (δηλαδή 1 = 100g/100g, 0,001 = 1,000 mg/kg).

Πρόκειται για μια γενική εξίσωση σχετικά με την πιστότητα, η οποία έχει αποδειχθεί ανεξάρτητη από την προς την ανάλυση ουσία ή του υλικού, αλλά μόνο συναρτώμενη από τη συγκέντρωση για τις περισσότερες μεθόδους ανάλυσης καθημερινής πρακτικής.

4.4. Υπολογισμός του ποσοστού ανάκτησης

Το αναλυτικό αποτέλεσμα καταγράφεται υπό διορθωμένη ή μη μορφή βάσει της ανάκτησης. Ο τρόπος καταγραφής και το ποσοστό ανάκτησης πρέπει να ανακοινώνονται.

4.5. Πρότυπα ποιότητας των εργαστηρίων

Τα εργαστήρια πρέπει να ανταποκρίνονται στις διατάξεις της οδηγίας 93/99/ΕΟΚ σχετικά με τα πρόσθετα μέτρα που αφορούν τον επίσημο έλεγχο των τροφίμων.

Ο Πρόεδρος

N. ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Η Γραμματέας

ΕΛ. ΠΑΛΛΑΡΗ

Τα Μέλη

Δ. ΜΑΝΤΕΛΗΣ, Ν. ΚΑΤΣΙΜΠΑΣ, Δ. ΜΠΟΣΚΟΥ, Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Κ. ΑΥΓΟΥΣΤΑΚΗΣ, Β. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, Ι. ΓΑΓΛΙΑΣ.

Η ισχύς της παρούσας απόφασης αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 14 Μαρτίου 2003

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΥΦΥΠ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΝΙΚ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ